

บันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี

เรื่องนี้น่าสนใจและมีกรณีศึกษาจำนวนมาก เลยก็นำมาแนะแนวทางปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง การขอบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี ผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้แจ้งความไว้จะขอได้หรือไม่ หน่วยงานสามารถเปิดเผยหรือไม่ควรเปิดเผย นำไปปฏิบัติให้ถูกต้องครับ

นาย ก เป็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ได้แจ้งความไว้ที่สถานีตำรวจภูธร A ให้ดำเนินคดีกับนาย ข ในข้อหา บุกรุกป่า ครอบครองป่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่นโดยมิได้รับอนุญาต ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๔๔ นาย ข จึงมีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธร A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดีที่นาย ก แจ้งความไว้ สถานีตำรวจภูธร A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๓๒ ข้อ ๘ กำหนดการคัดลอกสำเนาในรายงานประจำวัน ห้ามคัดลอกเว้นแต่ ผู้แจ้งหรือผู้รับมอบอำนาจ เมื่อนาย ข ไม่ใช่ผู้แจ้งหรือผู้รับมอบอำนาจตามระเบียบกำหนด จึงเห็นควรไม่อนุญาต นาย ข จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการ ปกติของสถานีตำรวจภูธร A เมื่อปรากฏว่า รายละเอียดในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีไม่สามารถระบุตัว ผู้กระทำผิด การเปิดเผยจึงไม่เป็นการกระทบสิทธิต่อบุคคลผู้ถูกกล่าวหา กรณีนี้แม้ผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้แจ้งความหรือ ผู้รับมอบอำนาจตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๓๒ ข้อ ๘ การเปิดเผยก็ไม่เป็นอุปสรรคอันอาจจะ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และไม่เป็นการรบกวนสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๓๕ (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๕ ๒๒๕๐ ๐๕๘๔ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๒๙๑/๒๕๖๕)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ใบเสร็จค่าปรับกับคำสั่งตั้งจุดตรวจมีัย

เรื่องกระทบกระทั้งระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จุดตรวจกับประชาชนมีให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง ประชาชนมีข้อสงสัยว่า เสียค่าปรับที่จุดตรวจแล้วมีใบเสร็จหรือไม่ คำสั่งตั้งจุดตรวจทำไมไม่แสดง มาดูว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจควรทำอย่างไร

นาย ก เป็นประชาชนเดินทางไปห้องที่อำเภอ B แต่ไปเจอจุดตรวจกวดขันวินัยจราจรของสถานีตำรวจภูธร A และได้รับใบสั่งจราจรข้อหาไม่มีใบอนุญาตขับรถ หลักจากเสียค่าปรับ นาย ก ขอดูคำสั่งตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดกวดขันวินัยจราจร แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ให้ดู นาย ก จึงมีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธร A ขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ คือ (๑) ใบเสร็จค่าปรับจราจร ตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงพฤศจิกายน ๒๕๖๔ (๒) คำสั่งตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดกวดขันวินัยจราจร ตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงพฤศจิกายน ๒๕๖๔ สถานีตำรวจภูธร A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ (๑) เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ระบุตัวและสถานะผู้ต้องหา รวมถึงลายมือชื่อของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ (๒) เป็นคำสั่งปฏิบัติหน้าที่ที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประกอบมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของสถานีตำรวจภูธร A และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสตรวจสอบได้ในการปฏิบัติราชการของสถานีตำรวจภูธร A จึงเห็นควรเปิดเผยผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น ชื่อ ลายมือชื่อของผู้ต้องหาที่ปรากฏในใบเสร็จค่าปรับ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๔ ๒๒๕๐ ๐๕๘๕ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สด ๒๗๓/๒๕๖๕)
นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่

เราอาจมีข้อสงสัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐไปตรวจสอบเรื่องต่าง ๆ มากมายแล้วเก็บเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเรื่องที่ตรวจสอบไว้ด้วย เราจะสามารถขอดูเอกสารเหล่านั้นได้หรือไม่ ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานที่ตรวจสอบหรือไม่ มาติดตามกันครับ

เรื่องนี้เริ่มจากบริษัท A ซึ่งเป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อส่งออก ถูกแจ้งความนำจับว่าฆ่าสัตว์โดยมิได้รับอนุญาตแห่งที่มาของสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด B เข้าตรวจสอบพบว่า บริษัท A มีเอกสารแสดงแหล่งที่มาของสัตว์ออกโดยปศุสัตว์อำเภอ C และปศุสัตว์อำเภอ D นาย ก จึงได้มีหนังสือถึงสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด B ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาการปฏิบัติหน้าที่และหลักฐานที่ปศุสัตว์จังหวัด B ได้ตรวจสอบ เพราะไม่เชื่อว่าได้มีการตรวจสอบจริง สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด B แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ประกอบการ และสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด B ไม่มีเอกสารต้นฉบับเก็บไว้ ขอให้ นาย ก ติดต่อขอรับข้อมูลกับผู้ประกอบการหรือหน่วยงานที่ทำเอกสาร นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย วินิจฉัยสรุปว่า เอกสารสำเนาการปฏิบัติหน้าที่และหลักฐานที่ปศุสัตว์จังหวัด B ได้ตรวจสอบเป็นข้อมูลข่าวสารในการบริหารราชการตามปกติของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด B แม้ว่าจะไม่มีต้นฉบับไว้ในครอบครอง แต่สำเนาเอกสารดังกล่าวเมื่ออยู่ในความครอบครองของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด B ก็ถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปะปนอยู่ด้วยคือ ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์มือถือ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๑๓ ๔๐๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๒๗๖/๒๕๖๕)

นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

แบบแปลนงานรื้อย้ายโครงข่ายขนาดใหญ่

คำวินิจฉัยฉบับนี้มีความน่าสนใจมาก มีประเด็นเกี่ยวกับการขอแบบแปลนงานรื้อย้ายระบบสื่อสาร ซึ่งเป็นโครงข่ายขนาดใหญ่ อาจกระทบต่อการบริการสาธารณะในวงกว้าง จะเปิดเผยได้หรือไม่ มาดูครับ

โครงการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน ซึ่งการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) ได้ว่าจ้างกิจการร่วมค้า A ให้ทำการรื้อย้ายระบบสาธารณูปโภคที่เกิดขวางการก่อสร้างและสร้างทดแทนใหม่ กิจการร่วมค้า A ได้ว่าจ้างบริษัท B เป็นบริษัทรับจ้างเหมาช่วงดำเนินการดังกล่าว ต่อมาเกิดการยกเลิกสัญญา บริษัท B เนื่องจากส่งมอบงานล่าช้า บริษัท B โดยนาย ก จึงมีหนังสือถึง รฟม. ขอเอกสารเกี่ยวกับการจ้างงาน และส่งมอบงานโครงการดังกล่าวหลายรายการ รวมถึงแบบแปลนประกอบการเบิกจ่ายค่างานรื้อย้ายระบบสื่อสาร รฟม. แจ้งปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า แบบแปลนประกอบการเบิกจ่ายค่างานรื้อย้ายระบบสื่อสารเป็น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร วินิจฉัยสรุปว่า แบบแปลนประกอบการเบิกจ่ายค่างานรื้อย้ายระบบสื่อสารเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญ เป็นโครงข่ายขนาดใหญ่โดยมีการให้บริการทั้งหน่วยงานรัฐและเอกชน และเป็นความลับทางการค้า หากข้อมูลถูกเปิดเผยและนำไปใช้ในทางมิชอบ จะทำให้เกิดผลกระทบต่อการบริการสาธารณะในวงกว้าง และจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ ซึ่งยากที่จะเยียวยาแก้ไขในภายหลัง จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหากเปิดเผยอาจกระทบต่อความมั่นคงและความปลอดภัยสาธารณะตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร (ที่ วท ๕/๒๕๖๑) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

หมอขอเวชระเบียน

เวชระเบียนเป็นข้อมูลการรักษาผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล โดยปกติก็เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผย แต่ถ้าหมอที่รักษาผู้ป่วยนั้นต้องการข้อมูลไปเพื่อต่อผู้คดีเกี่ยวกับการรักษาผู้ป่วย จะขอได้หรือไม่ มาดูครับ

นายแพทย์ ก เป็นจักษุแพทย์ประจำโรงพยาบาล A ได้ทำการผ่าตัดดวงตาให้แก่ นาง ข แต่นาง ข ได้ร้องเรียนกล่าวหาว่า นายแพทย์ ก เรียกเงินค่าสินส่แก้วตาเทียม ค่าน้ำยาพิเศษ เป็นจำนวนสูงกว่าปกติ ต่อมา นายแพทย์ ก ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังกล่าว นายแพทย์ ก จึงมีหนังสือถึงโรงพยาบาล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเวชระเบียนของนาง ข เพื่อนำไปต่อสู้แก้ข้อกล่าวหา โรงพยาบาล A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เวชระเบียนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาง ข การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นายแพทย์ ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขากาการแพทย์และสาธารณสุข วินิจฉัยสรุปว่า เวชระเบียนเป็นรายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่กรณีนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจเสียโอกาสในการต่อสู้เพื่อความยุติธรรมให้แก่ตนเอง ประกอบกับแพทย์เจ้าของไข้ผู้ทำการรักษาผู้ป่วย ย่อมมีสิทธิเข้าถึงประวัติการรักษาพยาบาลของผู้ป่วยในความรับผิดชอบของตน จึงเป็นข้อถกเถียงในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลระหว่างแพทย์ผู้ทำการรักษากับผู้ป่วย จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทวีหรือไปที่ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๕๐๗๗ / ๐๔ ๒๒๕๐ ๐๕๘๔ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขากาการแพทย์และสาธารณสุข (ที่ พส ๔/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

"ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต"